

Ordføreren for forslagsstillerne (*Schlüter*) (KF):

Jeg skulle jo nok gøre vold på mig selv for at være i stand til nu at takke for en venlig modtagelse af forslaget.

Jeg lagde for resten ellers mærke til, at der var flere ordførere, som sagde, at de var tilhængere af frivillig opsparing, og en enkelt eller to gjorde opmærksom på, at hvis det ikke var, fordi de lige havde bundet sig i et forlig, kunne der måske nok have været snakket om det, men nu havde man altså lige bundet sig i et forlig.

Det er sandelig ikke noget særlig vægtigt argument. Efter min mening er det stor skade, hvis folketinget undlader at gennemføre foranstaltninger, som kan give os en væsentlig større frivillig privat opsparing i fremtiden end den, vi har haft i de sidste år, for jeg tror ikke, det danske samfund kan undvære den frivillige private enkeltmandsopsparing. Uden at den øges, kan vi slet ikke klare at skabe den kapitaldannelse, som når det kommer til stykket, er afgørende for, om vi fortsat kan øge vor levestandard, fordi vi kan klare tilstrækkelige investeringer i nyanlæg.

Når det konservative folkeparti i den situation, der nu foreligger, har foreslået frivillig opsparing med skattelettelse, skal ingen være i tvivl om, at det har været for at redde befolkningen fra den tvangsopsparing, venstre har aftalt med socialdemokratiet, med kristeligt folkeparti og med centrum-demokraterne.

Det forslag, vi har stillet, udmøntet i et detaljeret lovforslag, går jo ud på, at der gives fradrag for op til 5.000 kr., som opspares i en begrænset tidsperiode, nemlig tiden 1. april til 1. oktober, og på vilkår, at man binder pengene i 3 år på en spærret konto i et pengeinstitut. Det vil altså sige, at man kan tjene op til 5.000 kr. frit i sommer på den betingelse, at pengene spares op.

Nu siger finansministeren, at han må afvise forslaget bl. a. af den grund, at han ikke tror, der kan opspares tilstrækkeligt ad denne frivillige vej. Her tror jeg finansministeren tager alvorligt fejl. Jeg tror nemlig, at opsparingsviljen her i landet er tilstrækkelig, hvis bare det kan betale sig at spare op, men det kan det jo ikke i dag, det er for dårlig en disposition at spare op i dag. Det er derfor, vi foreslår skattelettelse for opsparing, og det

er også derfor, vi foreslår så store besparelser på statens budget, at inflationen kan bremses, så opsparing, udsættelse med forbrug, bedre lønner sig.

Hvis regeringen ikke vil lade sig overbevise af mine argumenter, opfordrer jeg til, at regeringen i hvert fald vil lade det komme an på en prøve. Giv dog forslaget en chance. Lad os vedtage dette forslag, så det kan komme til at virke med det samme, fra 1. april. Så kan vi se, hvor meget det bliver til, for tvangsopsparingen efter regeringsoplægget skal jo alligevel først betales til efteråret, så der er tid nok til i mellemtiden at få konstateret, om vi kan nå tilstrækkeligt med den frivillige opsparing. Hvis tvangsopsparingen ikke er tænkt som den rene sadisme, burde regeringen være lige så tilfreds med en tilsvarende frivillig opsparing, og derfor bør vi prøve frivillighedens princip først.

Jeg mener også, at der er den åbenbare samfundsøkonomiske fordel forbundet med det konservative forslag, at det, vi gør, er at begrænse efterspørgselspresset og øge arbejdsudbuddet netop nu og i sommermånederne, hvor presset er størst. Regeringens forslag om tvangsopsparing får derimod først virkning til efteråret og til vinter, hvor jo meget peger på, at vi vil møde en alvorlig risiko for høj arbejdsløshed.

Finansministeren — og det forstår man godt må optage en finansminister — er ængstelig for det provenutab, skattebegunstigelsen vil kunne føre til for statskassen, men dér vil jeg gerne bede om, at man betænker, at hvis årsagen til mindre skatteindtægter er en forsøgelse af den private opsparing, så er der altså tale om et udsat forbrug, men et udsat forbrug er gavnligt for betalingsbalancen. Dertil kommer, at hvis vi kan interessere i form af frivillig opsparing store nye kredse af befolkningen i at spare op, så kan det nok føre til en højere produktiv indsats — overarbejde, ekstrajob — fordi det nu vil kunne lønne sig. Det vil også bidrage til at gavne betalingsbalancen.

Jeg kan godt se, at der kan være nogle problemer forbundet administrativt med, at mange mennesker vil søge deres forskudsregistrering ændret, men hvis det bliver et meget stort administrativt besvær, må det hænge sammen med, at ordningen bliver en succes, og bliver den en succes, kunne det da